

Batjocorit din pricina Cuvântului (Reproach for the Word)

23. 12. 1962

Jeffersonville, Indiana – SUA

W. M. Branham

Eu i-am spus fratelui Neville: Ești sigur că pentru astăzi nu ai nici un Cuvânt? Eu am venit ca să mă rog pentru bolnavi. Unii s-au adunat deja foarte devreme în această dimineață.

Eu trebuie să reușesc să-i aduc aici în capelă, în comunitate.

Eu cred că este mai bine să mă rog aici în adunare pentru cei bolnavi. Eu nu pot să mă exprim prea bine, dar eu iubesc serviciile divine și vin cu plăcere aici, unde are loc adunarea și unde se roagă oamenii.

Acolo în spate era o fetiță mică, o fetiță foarte drăguță. Eu cred că ea șade undeva aici, dacă oamenii nu s-au întors deja acasă. Ea este o fetiță mică și frumoasă, dar foarte bolnavă. Noi am auzit mesajul în limbi și tâlcuirea care a urmat. Când am auzit, am fost de părere că a fost în legătură cu această fetiță mică. Noi așteptam să vedem dacă DOMNUL va da un mesaj, care urma să fie spus. Eu sunt de părere însă, că acestei fetițe îi merge deja mai bine.

Noi suntem cu adevărat un popor cu prioritate, pentru că putem veni astăzi în comunitate ea oameni sănătoși. Unii așteaptă deja sărbătorile de Crăciun, dar în dimineața aceasta sunt prea mulți copii aici, din cauza aceasta voi tăcea. Noi, cei mari, spunem câteodată unele lucruri pe care copiii nu ar trebui să le audă. Noi știm acest lucru.

Vreau să vă spun că această comunitate a pregătit mici daruri pentru copii. Eu le-am văzut mai înainte. După școala duminicală veți rămâne pe loc, desigur. Rămâneți, pentru că eu cred că aeolo în spate sunt pregătite cadouri pentru cei mici, care vor fi împărțite. Dar voi copii, să vă gândiți la un lucru: dacă noi vă dăm aceste daruri, ele nu sunt în cinstea lui Moș Crăciun. Aș vrea să vă clarific acest lucru. Aceasta este doar o legendă și cândva veți afla că nu este adevărat. Este vorba, însă, despre Isus Hristos, adevărul tuturor adevărilor, Fiul lui Dumnezeu. Noi vă dăruim aceste mici cadouri, ca să aflați că Dumnezeu ne-a dat odată cel mai mare dar care a putut fi dăruit vreodată omenirii - pe Fiul Său. Noi putem să ne exprimăm doar printr-un gest sărăcăcios. Nu există vreun dar

care ar putea egala darul lui Dumnezeu. Dar noi ne dăruim unii altora, așa cum o putem face ca muritori.

Eu am de gând să vă spun ceva, despre care urma să vorbesc duminica viitoare, dar am s-o fac astăzi. Nouă ni s-a transmis ceva acasă printr-o vedenie, ceea ce eu trebuie să urmez exact. Se pare că este ceva tare, dar noi nu vrem să ne gândim niciodată că ceea ce spune Dumnezeu ar fi tare. Jugul Lui este ușor! Dacă va fi voia lui Dumnezeu, vom avea duminică, înainte de anul nou, un serviciu divin chiar aici, dacă va fi voia DOMNULUI. Vom avea și serviciul de dimineață pentru a ne ruga pentru cei bolnavi și probabil va fi și botez.

Doresc să-i informăm și pe prietenii noștri, ca să poată veni și ei. Cu toți aceia care vor rămâne până la Anul Nou aici, vom ține atunci un serviciu de sfârșit de an. În seara de Anul Nou vor fi și unii predicatori aici și vor vorbi până la miezul nopții. Noi îi invităm pe predicatori să vină și să vorbească. Dacă vrea DOMNUL, doresc să fac și eu parte din cei ce au ceva de spus în seara de Anul Nou.

Pentru duminica viitoare mi-am propus să prezint un număr de lucruri care se desfășoară și care s-au împlinit deja, pentru a arăta cum lucrează Dumnezeu în mijlocul poporului Său, iar eu doresc ca aceste lucruri să ajungă la desăvârșire în Biserică. Dacă este voia DOMNULUI, doresc să vă spun duminica viitoare cum au venit toate acestea și să vă prezint toate lucrurile în parte, din ceea ce a spus DOMNUL, ca să observați cum se împlinește totul și cum sunt rânduite toate cu exactitate și puse la punct. EL nu spune niciodată ceva neadevărat.

În dimineața aceasta voi relata despre un eveniment pe care nu-l voi mai reaminti duminica viitoare. Este vorba despre ceva ce s-a întâmplat ieri. Eu am venit în dimineața aceasta aici cu puțină rețineră, pentru că în interiorul meu sunt zdruncinat. Dar dacă sunt acum aici, voi face cât voi putea de bine. Nu de mult i-am avut ca oaspeți pe fratele și sora Sothman.

Noi îi cunoaștem bine. El face parte din conducerea comunității. Ei au venit să mă viziteze. Noi am vorbit atunci despre adunările planificate din Phoenix și împrejurimi - dacă va fi voia Domnului. Noi am rămas până la ora 22:30, iar la ora 23:00 m-am culcat.

În noaptea aceea am avut un vis. În visul acesta am văzut pe cineva care trebuia să fie tatăl meu, un bărbat mare și puternic. Acesta era tabloul, el îl reprezenta doar pe tatăl meu. Eu mai vedeam și o femeie. Ea nu semăna cu mama mea, dar ea trebuia să fie mama mea. Acest bărbat, care îl simboliza pe tatăl meu -bărbatul acestei femei-, se purta urât de tot cu ea. El avea o bară triunghiulară în mână, pe care o ținea strâns și cu care o lovea pe femeie. Ea căzu și se prăbuși. După un timp, ea se ridică din nou. El s-a dus spre ea, cu

intenția s-o lovească din nou, și a lovit-o. Eu stăteam la o distanță oarecare și observam totul. Până la urmă m-am scârbit de el, și, deși eram mai mic decât bărbatul acela care urma să fie tatăl meu, m-am dus spre el, l-am amenințat cu degetul și i-am spus: „Să nu o mai lovești vreodată!” Când am făcut lucrul acesta, a început să se întâmple ceva. Brațele mele au început să vibreze, iar eu primeam mușchi mari și puternici. Niciodată nu am văzut astfel de mușchi. Eu l-am prins pe acel bărbat de guler și i-am spus: „Să nu o mai lovești vreodată. Dacă o faci, vei avea de lucru cu mine. Vai de tine dacă o mai lovești vreodată!” Atunci omul acela s-a înfricoșat de mine și a lăsat-o în pace.

Eu m-am trezit, iar după un timp am primit tâlcuirea. În sens biblic, femeia reprezintă comunitatea, care este de fapt mama. Tatăl este denomi-națiunea, care domnește peste comunitate (biserica), ca soțul asupra soției sale.

Denomi-națiunile sunt acelea care lovesc în comunitate și nu o lasă să se ridice în picioare. De fiecare dată când ea încearcă să se ridice sau să facă ceva - vreau să zic oamenii din comunitate -, atunci denomi-națiunea lovește în ea și nu o lasă să se ridice în picioare. Acest lucru înseamnă că eu voi primi mușchi, voi amenința cu degetul și voi spune: „Vei avea de-a face cu mine”. Vedeți, acolo se află oameni care sunt ai lui Dumnezeu. Atunci totul a fost bine.

Multe lucruri s-au întâmplat în viața mea, dar ca evenimentul pe care vi-l voi povesti acum, nu am trăit încă. Am fost ca răpit. Eu nu cunosc încă tâlcuirea. Așa ceva nu am avut încă în viața mea. Eu am văzut ceva înaintea mea, mi s-a părut ca și o vedenie - de fapt așa a și fost. Eu vorbeam în vedenie cu fiul meu Iosif, care nici nu era în cameră. Dar atunci când a venit peste mine, eu vorbeam cu Iosif. Eu priveam în sus și vedeam înaintea mea niște păsări mici, care erau doar de o jumătate de țol (12 cm), în forma unei piramide. Ele ședeau sus pe crengi. Pe o creangă erau trei sau patru, pe alta poate opt până la zece, mai jos cincisprezece-douăzeci. Erau luptători mici, pentru că penele lor erau rupte. Se părea că ele încercau să-mi spună ceva.

Eu mă aflam în vest. Se pare a fi zona Tucson, Arizona, iar păsările priveau spre est. Eu ascultam cu atenție. Se părea că ele voiau să-mi spună ceva. Penele lor erau bătucite și aveau multe semne de luptă pe corp. Dintr-odată, o pasăre începu să ocupe locul celeilalte și să sară dincolo. Apoi aceste păsări au zburat cu viteză mare spre est.

După aceea au apărut alte păsări, ca porumbeii, cu aripi mai puternice. Era un stol întreg. Și acestea au zburat repede, mai repede decât păsările cele mici, tot spre est. Eu eram conștient, dar și în subconștient. Eu știam că stau

acolo, dar la fel mai știam că mă aflam și în altă parte. Eu mă gândeam: „Deci, aceasta este o vedenie, iar eu trebuie să aflu ce însemnătate are”.

După al doilea grup de păsări nu mai urma nimic și eu am privit spre vest. De acolo veneau cinci îngerii, dintre cei mai puternici pe care i-am văzut în viața mea, în forma unei piramide: doi de fiecare parte și unul în față. O asemenea viteză enormă nu am văzut încă în viața mea. Ei aveau capetele aplecate în spate, aripile întinse și zburau repede. Puterea Dumnezeului Atotputernic venea așa de puternic asupra mea, încât m-a ridicat de tot de pe pământ. Eu tot mai puteam auzi glasul lui Iosif. Apoi a tunat foarte departe în sud. Se părea că viteza a rupt bariera sunetului. Eu am fost ridicat și mi-am dat seama de viteza enormă a îngerilor. Eu îi văd și acum înaintea mea, eram tot așa de treaz precum sunt și acum.

Ei au venit cu o viteză colosală, iar atunci când am fost ridicat și am auzit acel tunet, care părea că a rupt bariera sunetului, atunci m-am gândit:

„Asta înseamnă că în curând voi fi ucis în vreo explozie”. Dar în timp ce mă gândeam asupra înțelesului, mi-a venit gândul: „Nu, asta nu poate fi, pentru că dacă ar fi fost o detonație, atunci ar fi fost vorba și despre Iosif. Dar el este încă aici și vorbește, pentru că el crede că și eu sunt aici. Eu pot să-l aud. Deci, asta nu poate fi”.

Toate acestea s-au întâmplat în această vedenie. Vedeți s-au întâmplat în vedenie. Dintr-odată, am înțeles că ei erau în jurul meu. Eu nu puteam să-i văd, dar eram în mijlocul acestei constelații în formă de piramidă, în prezența celor cinci îngeri. Eu mă gândeam:

„Unul va fi îngerul morții, cinci înseamnă har”. Așa mă gândeam, apoi mi-a venit gândul: „Aceasta este în legătură cu mesajul meu”. Acesta este al doilea apogeu al slujbei. Ei vin să-mi aducă mesajul DOMNULUI. Eu strigam cu toată puterea, cât de tare puteam: „O, Isuse! Ce vrei TU să fac?” când am făcut lucrul acesta, vedenia m-a părăsit.

De atunci nu m-am mai simțit bine. Ieri a trebuit să rămân toată ziua în casă, pentru că nu mă mai simțeam bine și nu puteam să-mi adun gândurile, pentru că mărirea și puterea lui Dumnezeu au fost așa de puternice. După ce m-a părăsit vedenia, nu am putut să mă mai mișc. Eu încercam să-mi frec mâinile și mă gândeam: „Eu nu pot să mai respir”. Eu am umblat prin casă înapoi și încolo și mă gândeam: „Ce înseamnă asta, Doamne? Ce înseamnă? Apoi m-am oprit și am spus: „Doamne, Dumnezeule, robul tău nu înțelege. Eu pur și simplu nu înțeleg. Ce înseamnă aceasta? Fă-mi de cunoscut Doamne”.

Eu nu pot să vă explic ce înseamnă puterea Domnului. Nu există posibilitate de exprimare. Nu este ceea ce simțiți aici, când sunteți binecuvântați. Acestea sunt binecuvântările Domnului. Dar această putere este ceva Sfânt, ea trece peste orice gândire omenească, peste orice și-ar putea închipui vreodată un muritor. Aceasta mi-a creat ceva greutate. Nu este o binecuvântare, ci este un chin, care vă dă de lucru. Dacă ar exista numai o singură posibilitate pentru mine să spun oamenilor cum este și cum te simți în astfel de împrejurări!

Nu este în felul cum gândesc oamenii, că ai ședea acolo și ai tresălta. Puterea lui este ceva care cuprinde fiecare nerv din voi. Este mai mult decât frica, este o frică sfântă, frica Domnului. Nu exista nici o posibilitate de a explica aceasta. Ea a trecut prin toate mădularele mele, până în degete. Eu eram înțepenit complet. Eram ca și cum aș fi fost mutat undeva în altă parte a lumii. Apoi m-a părăsit încet, iar eu am zis Domnului: „Imi vei face TU de cunoscut, Doamne?”

Această prezență a Lui era tot așa de puternică ca atunci când mi-a arătat în Zurich, Elveția vulturul german care trecea peste Africa. El a zis: „Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. Eu am strigat către Domnul ca să mă ajute. Eu am vrut ca El să-mi dăruiască tâlcuirea, pentru că eu mă întrebam dacă aceasta ar fi în legătura cu moartea mea. Dacă ar fi cazul așa, atunci n-aș spune nimic familiei mele. Când va sosi vremea mea să plec acasă, atunci mă voi duce. Cu aceasta totul este în ordine și rezolvat. Dar eu nu doresc ca familia mea să afle ceva dinainte.

Eu am zis deci: „Doamne, ajută-mă. Eu nu doresc ca familia mea să afle ceva. Dacă mă vei lua acasă, atunci mă voi duce”. Eu eram neliniștit și nu știam ce să cred. Apoi am zis: „Tată ceresc, dacă vedenia înseamnă că voi pleca printr-o explozie, atunci fă-mi de cunoscut lucrul acesta acum. Eu nu voi spune nimănui nimic. Lasă ca mărirea și puterea Ta să mai vină o dată peste mine și să mă ridice din nou. Atunci voi recunoaște că înseamnă aceasta.” Dar nu s-a întâmplat nimic.

Apoi am zis: „Doamne, dacă vedenia este în legătură cu trimisul tău și cu însărcinarea mea, atunci lasă că puterea Ta să mai vină o dată.” Atunci s-a întâmplat că puterea Lui aproape să mă ridice afară din cameră. Cu Biblia mea în mână, mi-am revenit din nou și L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute. Când am făcut lucrul acesta, El mi-a arătat ceva din Scriptură în legătură cu această lucrare. Eu mă gândeam: „S-ar putea să fie cu adevărat aceasta? Cum aș putea s-o fac?”

Eu nu pot să explic aceste lucruri, totul trece peste cunoștințele mele. Soția mea este o femeie deosebită, una din cele mai bune de pe pământ. Un timp eu nu am spus nimic despre aceasta întâmplare și m-am purtat ca de obicei. Dar

ea a știut că s-a întâmplat ceva. Când i-am povestit, ea a zis: „Tu știi, Bill, eu te observ și aud când tu trăiești aceste lucruri. Tu știi că eu te cred din toată inima”. Apoi a zis: „Acum a fost ceva deosebit” ...

Mă cutremură pur și simplu. Am auzit o detunătură. Acești îngeri au venit foarte repede și au format o constelație, care arăta ca piramida pe care am desenat-o aici. Mai întâi i-am observat de la distanță. Se părea că aveau culoarea porumbeilor și aveau o viteză foarte mare. Nici un avion cu reacție nu poate fi comparat cu ei. Eu îi văd încă înaintea mea. Capetele lor erau puțin aplecate într-o parte și aripile spre înapoi, echipate cu toată armătura de luptă și aveau o viteză foarte mare. Ei au venit jos de tot și m-au ridicat în această constelație-piramidă. Apoi am auzit detunătura aceea. Eu mă gândeam: „Poate că va veni DOMNUL să mă cheme acasă”. Apoi l-am auzit pe fiul meu Iosif spunând: „Tăticule!” Apoi cineva a vorbit:

„Gândiți-vă eu aștept și urmăresc după un mesaj, după ceva ce am dorit dintotdeauna”.

În vedenia pe care am avut-o nu de mult, mi s-a spus ce se va întâmpla, cum predicam cu spatele la soare, înspre acest loc. Apoi El a spus: „Gândește-te, al doilea apogeu vine pe urmă”. Eu mă gândeam: „Acesta va fi un mesaj”. Vă aduceți aminte de predica mea de aici despre deschiderea pietrei de încheiere și că cele șapte tunete și peceți nici nu sunt explicate în Cuvântul lui Dumnezeu? Mai știți? Eu am fost luat în piramidă. Despre acest eveniment au fost și șase visuri aici în adunare, care au arătat în aceeași direcție. Ceva este în mișcare, eu nu știu ce este. Dumnezeu să mă ajute, aceasta este rugăciunea mea.

Să ne rugăm: „Tată ceresc, noi suntem doar niște muritori. În dimineața aceasta noi stăm aici, Doamne. TU m-ai trimis ca să conduc această turma mică. Eu nu știu ce va veni mai departe, dar știu un singur lucru: Tu ai spus că pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu și care sunt chemați după planul Tău, toate lucrurile le slujesc spre binele lor. Eu te rog, o, Doamne, ca mâna milei Tale celei mari să vină peste noi. Noi știm că Tu ești cel Adevărat. Noi știm că Tu trăiești încă și azi. Tu ai fost și vei fi întotdeauna Dumnezeu. Tu ai fost Dumnezeu mai înainte ca timpul să aibă un început, și vei fi Același Dumnezeu chiar și atunci când nu va mai exista timpul. Atunci vei fi tot Același Dumnezeu.

Noi ne aflăm în mâinile Tale, Doamne. Noi suntem doar lutul, iar Tu ești Olarul. Formează viața noastră, Doamne, ca să Te putem sluji astfel încât Tu să fii onorat. Primește-ne, Tată. Noi suntem în mâinile Tale. Noi nu am putut să venim singuri aici, și nici nu știm cum vom pleca. Dar, Doamne, Tu ne-ai dăruit viață, noi ți-am predat-o din nou, iar pentru această viață Tu ne-ai dăruit viața veșnică.

Întreaga noastră ființă respiră aceasta prin credință. Noi Te iubim pentru că știm că într-o zi Te vom vedea. TU vei fi atunci în mărirea Ta, iar noi Te vom vedea. Noi dorim ca să auzim odată cuvintele: „Bine ai venit rob credincios, intră în bucuria Domnului Tău, care ți-a fost pregătită încă de la întemeierea lumii” .

Condu-ne până atunci când ne vom întâlni cu toții, o, Dumnceeule. Noi suntem slujitorii Tăi și Te rugăm pentru iertarea păcatelor noastre, Doamne. Aceste vedenii puternice sunt mai mult decât poate suporta robul Tău. Eu nu știu ce trebuie să fac.E știu numai că le primesc. Eu pot să spun numai ceea ce am văzut și ceea ce a fost spus.

Doamne, eu câteodată mă înfricoșez și mă întreb ce trebuie să fac. Atunci pun mâna pe Biblie, citesc în ea și mă gândesc ce o fi simțit Isaia în ziua aceea în Templu,când a văzut pe îngerii care își acopereau picioarele cu aripile lor. Nu este de mirare că el a strigat:Vai de mine, pentru că am văzut strălucirea Domnului cu ochii mei!"El a fost curățit în Templu când îngerul i-a atins buzele cu un cărbune aprins,după ce el strigase: „Sunt un om cu buze necurate, și locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate”. Dar el era un prooroc. Îngerul a luat cleștele, a pus cărbunele fierbinte pe buzele lui, l-a curățit și i-a spus: „Du-te și proorocește” .

Doamne, Dumnezeu meu, Isaia a strigat: „Aici sunt Doamne,trimite-mă după ce Tu ai întreat: „Cine va merge pentru noi?"Ia neamul acesta rău și necredincios. O, Doamne, dăruiește-ne har ca să se repete. Lasă ca să se mai repete o dată. O Doamne trimite Duhul Sfânt cu un foc curățitor, pentru că eu recunosc că sunt un om. cu buze necurate și locuiesc aici pe pământul acesta între oameni necurați.. În ochii Tăi suntem curați, o, Doamne, dar trimite puterea Ta curățitoare, Duhul Sfânt. Curăță-ne, o Doamne. Curăță pe robul Tău, Doamne. Atunci vorbește Doamne, robul tău ascultă.

Eu doresc doresc mult să aud glasul acesta. Eu sunt al Tău, folosește-mă Doamne, așa cum îți place. Fie că Duhul Sfânt să mă curețe, în timp ce mă predau din nou pe altar, Doamne, să mă ungă și să mă trimită când este ceasul și timpul potrivit. Eu nu știu Doamne ce va urma, eu știu numai că am văzut în vedenie pe acești îngeri. Tu știi că toate acestea sunt adevărul curat. Vai de mine!

Eu, mă rog ca Tu să mă ajuți. Bindecuvântează pe acești oameni acum. Noi suntem azi aici, iar mâine va fi sărbătorită nașterea Domnului nostru. Noi Te rugăm ca Tu să ne ajuți. Eu mă rog ca Tu să mă ajuți acum.

Fratele Neville dorește să se odihnească în timpul acesta, pentru ca să vorbesc eu. Doamne, aici sunt oameni cu necazuri. Noi toți avem nevoie de Tine, de aceea Te rugăm ca Tu să ne binecuvântezi acum când citim Cuvântul tău și când ne

adâncim pentru un timp în Cuvânt. Lasă ca Duhul Tău să vină peste noi, Doamne. Curăță-ne și aprinde-ne cu focul Duhului Sfânt, cu mesajul lui Dumnezeu, care vine proaspăt de la Altar, pentru ca lumea aceasta muritoare să fie scuturată înainte de venirea Marelui nostru Domn și Dumnezeu. Noi ne rugăm în Numele Domnului Isus, Mântuitorul nostru.Amin.

Acum doresc să citesc unele versete din Psalmul 89:50-52.

Puteți să auziți bine acolo în spate? Eu nu știu dacă această predică va fi înregistrată. În dimineața aceasta avem acest eveniment neașteptat în mijlocul nostru, vedenia pe care am avut-o cu îngerii aceia. Eu cred că în curând voi veni înapoi pentru a predica conform Scripturii despre cele șapte peceti, dacă va fi voia Domnului. Acum vom citi din Scriptură: „Adu-ți aminte de ocările vrăjmașilor Tăi,Doamne;de ocările lor împotriva pașilor unsului Tău !Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!”

Eu doresc să vorbesc scurt către adunare. Sper că vă notați textul și îi citiți de câteva ori cu atenție. Observați cu atenție ce a spus David aici. Eu folosesc pentru tema aceasta un titlu ciudat pentru timpul acesta, când toată lumea sărbătorește. În dimineața aceasta voi lua titlul următor: „Batjocorit din pricina Cuvântului”. Să o mai repet încă o dată clar: Batjocorit din pricina Cuvântului”.

Dumnezeu are un timp bine stabilit și un motiv pentru care El împlinește numai la timpul hotărât de El toată planurile Lui. Dumnezeu știe exact ce va face. Noi nu știm acest lucru. Dar El știe ce face și nimic nu va da greș din planul Său. Totul trebuie să se împlinească, chiar dacă, uneori, unele lucruri sunt tari și grele, pentru că numai în felul acesta pot apărea adevărurile autentice la suprafață. Voi știți că ploaia se formează pe cerul închis cu nori, din care ies fulgere și tunete. Ploaia nu cade din cerul senin și noi nu putem trăi fără ploaie. Dar vedeți voi ce este necesar pentru formarea ploii? Tunete, fulgere, furtună, mânie. De aici vine ploaia. O sămânță trebuie să moară, să putrezească, să miroasă urât, să se întoarcă în praful pământului, ca să fie în măsură să producă viața nouă. Cine nu participă și nu dorește să aibă parte de aceste lucruri, nu va beneficia de ploaie.

Aurul trebuia bătut din toate părțile, până ce toată zgura era scoasă afară din el.Nu sclipirea exterioară îl face aur, pentru că piritul-cunoscut ca aurul proștilor- sclipește ca și aurul curat. Dacă așezăm două bucăți diferite la o distanță mică,abia dacă le putem deosebi, dar dacă le punem împreună,atunci vedem deosebirea. Cel ce prelucrează aurul,trebuie să-l bată până când își vede fața ca într-o oglindă. Dumnezeu stabilește pentru toate un timp, urmărind prin tot ce face un scop anume.

Pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu și care sunt chemați după planul Său mai dinainte nu există nimic ce ar putea avea loc doar din întâmplare. Noi suntem aleși dinainte, și din cauza aceasta totul slujește spre binele nostru. El nu poate minți. El a spus că va fi așa. Totul are timpul său, iar Dumnezeu stă în spatele tuturor lucrurilor care se întâmplă. Câteodată credem că totul ar merge pe dos, dar totul este din pricina noastră. Aceste lucruri ni se întâmplă ca să fim examinați, iar noi ne mirăm de ele. Sunt examene unde suntem verificați ca să se vadă cum ne comportăm la diferitele evenimente și întâmplări.

Într-o primăvară eram la fratele Fred și vorbeam cu el, când Duhul Sfânt mi-a spus: "Du-te afară. Numai tu singur." Eu m-am dus o bucată de drum singur prin pădure, iar El mi-a spus: "Ei ți-au întins o cursă. Fii atent." Dar nu mi-a dat nici un amănunt. Când m-am întors, i-am povestit aceasta fratelui Fred. În seara respectivă m-am dus la adunare și am făcut de cunoscut acest lucru oamenilor din auditoriu. În seara următoare s-a și întâmplat.

Eu stăteam acolo, iar El m-a făcut atent la câțiva batjocoritori, El a spus: "Este de competența ta ce le vei face. Indiferent ce le vei pronunța, se va întâmpla pe loc." Aici o aveți. Un bărbat tânăr și o femeie tânără erau fără respect și frică de Dumnezeu. Ei au râs și au batjocorit adunarea. Ei s-au purtat foarte necuviincios în adunare și au atras atenția tuturor asupra lor, în timp ce eu predicam. Ei se sărutau pe bancă și atrăgeau atenția asupra lor. Atunci Duhul Sfânt a spus: "Ei sunt în mâna ta. Ce vei face cu ei?" Se făcuse o liniște sfântă. Era o liniște ca de mormânt și toți ședeau acolo liniștiți. Eu mă gândeam: "O, Dumnezeule. Ce trebuie să fac?" Atunci mi-am adus aminte că Duhul Sfânt m-a avertizat cu două zile în urmă, și am spus: "Eu vă iert."

Asta era ceea ce am vrut să spun. De ce? Pentru că și eu poate sunt vinovat cu altele. Cine este vinovat de cele mai mici lucruri, este vinovat de toate. De aceea am spus: "Eu vă iert." Aici sunt martorii care au fost de față. Apoi Duhul Sfânt a străpuns.

Vedeți, eu cred că toate aceste lucruri au avut o importanță. Ce ai face tu cu puterea primită? Cum ai reacționa la o astfel de întâmplare? Cum reacționezi tu când vine așa ceva peste tine? Înțelegeți voi ce vreau să spun? Ce ați face voi?

Pentru că toate lucrurile au slujit în așa fel încât să ne aducă în starea în care suntem acum. Eu nu știu. Eu nu pot să o spun.

Dar gândiți-vă la faptul că întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu a fost batjocorit. În toate epocile Cuvântul lui Dumnezeu a fost ocărât. Acesta este motivul pentru care oamenii care nu înțeleg acest lucru au o amre greutate în a lua această ocară asupra lor. Ei nu pot suporta batjocura. Vă aduceți aminte că

ucenicii s-au întors o dată bucuroși pentru că au fost găsiți vrednici să suporte batjocura pentru Numele Său. Apostolul Pavel a spus: „Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți”-batjocoriți din pricina Cuvântului.

Voi trebuie să suportați această batjocură, ca să fiți examinați și verificați. Oricine vine la Hristos, trebuie să fie așezat în locul în care Dumnezeu L-a ales și așezat mai dinainte.

Gândiți-vă numai: dacă ați putea rezista doar și să stați liniștiți!

Dacă El v-a chemat pentru aceasta, atunci nu există nimic care v-ar putea opri. Nu există suficienți draci care ar putea împiedica adevărarea acestui Cuvânt. Voi sunteți născuți cu un scop. Nimeni nu poate să ocupe locul vostru. Dar vă cunoașteți voi locul? Poate veți avea imitatori și tot felul de lucruri asemănătoare, dar ei nu vor putea ocupa locul vostru niciodată. Cuvântul lui Dumnezeu va birui întotdeauna. El nu poate greși niciodată. Fiecare creștin ar trebui să-și ocupe poziția conform Cuvântului, și ar trebui să știe că examene și necazuri vor veni. Vă veți întâlni cu ele în tot timpul și în toate felurile, dar să vă gândiți că Dumnezeu lucrează cu un scop, pentru ca toate lucrurile să slujească spre binele vostru.

Noi vrem să ne amintim acum de câteva întâmplări și evenimente în care Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit cu cei ce purtau Cuvântul în timpul lor. Eu am simțit în Duhul, de câțva timp, că cineva, poate din cei ce primesc predicile, critică ceea ce spun eu în privința caracterelor din Biblie la care mă refer tot timpul. Dar aceasta eu o fac cu un scop precis. Biblia spune că aceste lucruri au fost scrise ca să luăm aminte la ele.

Eu nu am școala multă, deci pentru mine nu există decât această posibilitate de a mă referi la aceste caractere și să spun: vedeți, aici scrie asta, și prin asta s-a întâmplat cealaltă, iar dîncolo a avut loc întâmplarea cealaltă. Atunci puteți să vă vedeți locul fiecare și să vi-l ocupați.

Am predicat odată despre un băiat care era pe un vapor unde capitanul era bolnav pe moarte. El a întrebat dacă la bordul vasului se găsește o Biblie, iar oamenii au găsit pe acest băiat care avea Biblia la el. El a venit și a citit Isaia 53:5: „Dar, El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

Apoi l-a întrebat pe căpitan: „Pot să-ți spun, căpitane, cum obișnuia mama să citească acest verset?” El l-a citit în felul următor: „El a fost străpuns pentru păcatele lui Willy Pruitt, zdrobit pentru fărădelegile lui W. Pruitt și toate celelalte le-a făcut pentru W. Pruitt”. Acesta era numele băiatului.

Bătrânul capitan a zis: „Asta îmi place. Poți să citești numele meu acolo?” El a zis: „Am să încerc”. Apoi a început să citească: „El era zdrobit pentru păcatele

lui John Quartz și străpuns din cauza fărâdelegilor lui John Quartz și prin rănile Lui, John Quartz a primit vindecare”. Căpitanul a spus: „Acum înțeleg”, iar DOMNUL l-a vindecat.

Vedeti, citiți-vă numele vostru acolo. El a fost rănit din pricina încălcărilor lui W. Branham și zdrobit din cauza vinovației lui W. Branham. El a săvârșit aceasta lucrare pentru mine, El a făcut-o pentru tine. Citiți numele vostru acolo. Astfel doresc eu să aduc Cuvântul oamenilor mei, adică să observ ce a făcut El pentru cineva care a fost credincios în lucrare și ce a făcut El pentru altcineva care nu a fost credincios în lucrare. Citiți-vă numele vostru de acolo din Scriptura. Dacă ați fi fost în locul cuiva de acolo, ce poziție ați fi luat? Gândiți-vă la faptul că voi aveți azi prilejul și prioritatea de a ocupa aceeași poziție.

Noe a purtat ocară din pricina Cuvântului pe care l-a vorbit Dumnezeu. Noe avea de purtat o ocară. El trăia într-o epocă științifică, în care oamenii erau capabili să producă lucruri mari pe baza realizărilor lor științifice, lucruri pe care nici azi nu le putem obține. Ei erau atunci mai deștepti și mai inteligenți. Știința lor era mai avansată decât a noastră. Gândiți-vă, el trebuia să poarte ocară Cuvântului vorbit, pe care l-a predicat timp de 120 de ani în fața batjocoritorilor.

Prin metode științifice ei puteau dovedi că în văzduh nu se afla nici o ploaie. Noe însă auzise Cuvântul Domnului, iar Cuvântul era în contradicție cu concepția lor. Înainte ca viața lui să fie salvată, el trebuia să-și ocupe poziția sa prin credință și să poarte ocară cu care îl batjocoreau cei din vremea lui.

Fără îndoială, ei îl compătineau pe acest biet predicator. Ei nu-l puteau da prea ușor la o parte, pentru că atunci poate nu erau așa multe familii ca cea a lui Noe. El era fără vină înaintea lor, nu făcea rău nimănui și astfel ei l-au lăsat în pace să lucreze. „Continuă numai, tu, fanatic bătrân, acolo la poalele muntelui, unde de fapt nu există nici o apă, și construiește-ți corabia. O, sărmane bătrân!”

Ei poate l-au întrebat: „De unde vei avea tu apă ca să-ți plutească barca ta, Noe?” „Apa va veni de sus”. Iar ei spuneau: Prostii. Noi putem cerceta luna și stelele cu radarul”. Dar Noe le răspundea: „Dumnezeu a spus că va aduce ploaie”. „Cum va face El lucrarea aceasta?” „Asta este treaba Lui. Eu am primit doar însărcinarea de a vă avertiza, ca să ieșiți afară”. Așa este și astăzi, „De unde va veni focul?” Frate, astăzi lucrurile sunt mai evidente și mai clare decât pe timpul lui Noe. Noi vedem deja unde se află focul. El ar putea să explodeze în orice moment. De data aceasta nu există nici o scuză, pentru că și știința a prezis și a avertizat în privința aceasta. Da, desigur.

Noi observăm că era vorba de o lucrare care cântărea greu în balanță. Lor, însă, le părea rău de acest sărman predicator. Ei l-au lăsat să construiască în

continuare. Poate că era ceva deosebit de greu pentru oamenii din vremea aceea, ca să-și închipuie ce vestea Noc, și anume că Dumnezeu cerului, Creatorul tuturor lucrurilor ar pronunța ceva ce ar fi în contradicție cu ceea ce gândeau ei. Poate că nu ați înțeles ce vrut să spun. Vedeți, ei erau de părere că ar putea explica științific orice desfășurare naturală.

Nu trăim și noi acum într-o lume intelectuală, plină de știință? Despre tot ce spusese Dumnezeu atunci, ei puteau să dovedească contrariul prin știința lor. Astăzi ei fac la fel. Dacă medicul vostru vă spune că ați avea cancer și că trebuie să muriți, dovedind faptul acesta cu știința, că aveți un cancer avansat, atunci este ceva normal pentru ei să te gândești astfel, pentru că veți muri. Cu aceasta cazul s-a rezolvat pentru ei. Știința spune că trebuie să muriți. Ei și-au făcut datoria, v-au verificat, și cu aceasta problema este rezolvată. Voi veți muri.

Dar dacă cineva încearcă să le spună că Dumnezeu a făgăduit să vindece, atunci pentru ei ești un nebun. Vedeți, că și atunci, voi trebuie să purtați această ocară. Dacă medicul constată:

„Noi v-am consultat cu raze Roentgen, cancerul este avansat. Noi am văzut cum cancerul a umplut tot corpul: inima, ficatul, plămâni, totul. O vindecare nu este posibilă.” Iar după aceasta i se spune: „El va rămâne în viață”, atunci ei spun: „Sărmanul de e! Lăsați-l în pace.”

Eu mă gândesc ce s-a întâmplat în seara aceea cu Bill Holl, din comunitatea din Milltown. Ei l-au adus ca să moară aici. Medicii din Milltown și cei din New-Albany au constatat că are cancer la ficat (ciroza). Eu am vizitat-o, deci, pe soția lui ca să vorbesc cu ea. El făcuse deja gălbinare și era galben pe tot corpul. Eu am spus: „El poate va muri”. Ea a răspuns: „Frate Bill, există vreo posibilitate ca să afli ceva de la Dumnezeu referitor la situația aceasta?” Eu am spus: „Eu nu știu, soră Holl. Eu pot doar să mă rog.” Eu m-am rugat și apoi m-am dus acasă, pentru că DOMNUL nu -mi spusese nimic.

În ziua următoare m-am întors din nou și m-am rugat. Ea m-a întrebat: „Cunoști tu vreun medic?” Eu i-am spus: „Medicul nostru de familie de aici din Jeffersonville este dr. Sam Adair. Tatăl lui a fost deja medicul nostru de familie. Sam și cu mine suntem prieteni de când eram copii. Noi mergeam cam în același timp la școală și am crescut împreună. Noi mergem întotdeauna la el, când cineva este bolnav. Ea a răspuns: „Poate veni el ca să-l examineze pe Bill Holl?” Eu am spus: „Am să-l rog.”

Sam mi-a spus: „Billy, dacă medicul a constatat că este cancer, atunci eu pot să te trimit doar la cineva care știe mai mult decât mine, la un specialist. Noi vom examina încă o dată radiografiile”. Noi am căutat, deci, clișeele la medicul din

New-Albany și l-am adus pe Bill cu salvarea la Louisville pentru examinare și iar înapoi. Desigur, el nu a vrut să-i transmită doamnei Holl diagnosticul, de aceea m-a chemat la telefon și mi-a spus; „Prietenul tău predicator va muri.” Specialistul din Louisville la fel m-a chemat și a confirmat diagnosticul medicilor din Milltown și New-Albany. Era adevărat. Avea cancer la ficat în stadiu avansat.

El a zis: „Billz, noi nu putem să scoatem ficatul omului și să ne așteptăm să mai trăiască. El va muri, chiar dacă este predicator, doar va fi pregătit pentru aceasta!”

Eu am răspuns: „Nu este vorba de asta. Dar el are doar 55 de ani și ar avea încă suficientă viață în el pentru a predica în continuare. Dar dacă va muri, problema este clasată doctore. Îți mulțumesc doctore Sam.”

Eu m-am dus și am chemat-o pe soția lui Holl și i-am spus: „Doamnă Holl Sam mi-a relatat că în Louisville ei au constatat același diagnostic ca în New-Albany și Milltown, adică el va muri. Fratele Holl va muri. El are cancer la ficat în stadiu avansat.” Ea a început să plângă. Apoi m-am dus la el și m-am rugat cu el, dar el nu mai era conștient, încât nici nu își mai dădea seama că mă află în salon.

Apoi m-am dus acasă. În timpul acela veneau încă mulți oameni, pentru că nu erau încă mulți pe câmpul misiunii, iar lucrurile nu erau încă așa de molipsitoare și bolnăvicioase, ca acum.

Eu am vrut să mă odihnesc puțin și m-am culcat. Pe la ora 2-3 dimineața m-am sculat. Fratele Wood nu locuia încă pe strada noastră. Eu am privit pe stradă, însă nimeni nu se afla la ora respectivă pe ea.

Mi-am luat pălăria, m-am dus încet în camera mea de vânatoare și mi-am luat pușca, ca să mă duc la vânatoare de verigi până la ora 8. Vroiam să mă odihnesc acolo sub un copac, pentru că acasă nu era posibil așa ceva.

Mi-am luat, deci, pălăria și m-am îndreptat spre ușa camerei. De perete era atârnat un măr, care era putred, mâncat de viermi și plin de pete. Eu m-am gândit: „De ce l-o fi atârnat Meda de perete?” Eu m-am uitat mai atent și am observat că mărul nu era atârnat de perete, ci se afla în aer. Imediat mi-am luat pălăria de pe cap, am pus-o într-un colț, m-am așezat pe genunchi și am spus: „Doamne, ce dorești Tu să spui robului Tău?”

Apoi a mai apărut un măr, și încă unul, până ce erau 4-5 mere atârnate în aer. Eu am uitat câte erau exact. Apoi a venit un măr frumos, care a tăiat aceste mere urâte și El a zis: „Ridică-te în picioare! Du-te și spune-i lui Bill Holl că nu va muri, ci va rămâne în viață.” Eu am fugit cât am putut și am spus: „Soră Holl, eu am primit pe „Așa vorbește Domnul”. El va rămâne în viață.”

Când am sosit acasă, l-am chemat pe Sam la telefon și i-am spus: "Sam, fratele nostru va rămâne în viață." El a întrebat: "Cum va fi posibil aceasta?" Eu am răspuns: "Nu este treaba mea ca să aflu această taină. Dumnezeu a spus astfel și prin aceasta totul este rezolvat."

El mai trăiește și astăzi, iar cazul acesta s-a petrecut acum 10 ani. El este sănătos și în putere. Soția lui a murit între timp, iar el s-a căsătorit din nou. Cum s-a întâmplat cu George Wright și cu mulți alții, pe care i-am putea aminti azi? Ce este? Trebuie să rezistăm bațjocurilor. Ei rād și bațjocoresc aceste lucrări sfinte. Eu încă mai știu ce s-a întâmplat înaintea inundațiilor din anul 1937. Eu stăteam înaintea firmei „Transferring Company” și le-am spus că apa va fi pe podul de pe strada Spring Street de 32 de picioare(aprox. 10 metri). Ei au rās de mine, spunând: „Sāracul Billy! Credem că băiatul acesta este cam sucit.” Eu eram încă foarte tânăr. Atunci ei spuneau: „Billy este un băiat bun, dar este păcat de el că a deraiat așa de tare.”

Dar eu nu eram în nici o încurcatătură. Eu am fost botezat în trupul lui Hristos și nu deraiasem, eu eram pur și simplu înăuntru. Tot așa s-a întâmplat și atunci. În timp ce vorbeam, am observat-o pe sora Hottie Wright. Eu cred că sora șade acolo în spate. Ea precis își mai poate aminti de cazul cu Bill Holl. Câți sunt în dimineața aceasta aici, care își mai aduc aminte de aceasta lucrare? Oh, desigur! Mulți dintre noi. Vedeți, ei îi compățimesc pe toți aceia care caută să se țină de Cuvânt, într-o vreme plină de bațjocoritori. Dar, gândiți-vă: bațjocura trebuie să vină. Întotdeauna a fost așa și trebuie să fie așa. Ei făceau aceasta după ce Dumnezeu dovedise totul și se gândeau că El nu ar spune nimic ce ar putea fi împotriva cunoștinței lor științifice. Dar chiar acest lucru îl face pe El Dumnezeu! Dacă El ar proceda conform științei lor, atunci lucrarea Lui nu s-ar deosebi de ceea ce pot face oamenii. Dar El este Dumnezeu, El este Creatorul științei. El poate să facă ceea ce dorește. Ei poate s-au gândit: „Sārmanul bătrân Noe! Lăsați-l pe bătrân în pace! El nu are nimic din bucuriile acestei lumi pe care le avem noi acum. Lăsați-l în pace!” Acum este aproximativ la fel.

Din locul acesta aș mai dori să spun ceva. Noi privim înapoi și admirăm credința lui. Dar eu mă întreb: dacă noi am fi trăit în timpul acela, am fi luat și noi aceeași poziție ca Noe? Am fi fost noi în stare și pregătiți ca să purtăm această ocară care însoțea adevărul? Dintre milioanele de oameni care au trăit atunci pe pământ, numai Noe și familia lui au apărut adevărul. V-ați gândit vreodată la lucrul acesta? Acest om împreună cu cei trei fii ai lui, cu

cele trei nurori și cu soția lui au fost singurii care au crezut și au stat pentru adevăr. V-ați gândit vreodată la situația aceasta? Dar ei posedau pe „Așa VORBESTE Domnul”. Noi privim înapoi și îl admirăm.

Eu trebuie să mă grăbesc. Putem să ne mai gândim și la Avraam? Cuvântul „Avraam” înseamnă „tată al unei mulțimi”. El l-a făcut tatăl multor neamuri. Avraam auzise Cuvântul lui Dumnezeu. El era un proroc și a auzit Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi îl admirăm pe Avraam, care a ținut tare la Cuvântul lui Dumnezeu și s-a despărțit de neamul lui. Cât de greu a fi fost aceasta pentru Avraam? El se afla în Babilon, în orașul Ur din Haldeea, unde mergea la serviciul divin împreună cu poporul și cu neamurile lui și participa la toate obiceiurile. Dar Dumnezeu i-a spus: „leși afară din neamul tău.”

O, cât de greu era aceasta - să părăsești totul! Tot ce era de preț și scump, tot ce era important pentru un om. Dar Dumnezeu i-a spus: „Desparte-te de tot.” Apoi i-a dat o făgăduință deosebită: „Vei avea un copil cu soția ta.” El avea deja 75 de ani, iar soția lui 65 de ani. Ea încetase deja să mai aibă ciclul normal al femeilor, pentru a mai putea avea copii. Cum puteau ei să mai aibă acum copii, dacă nu au avut nici atunci când erau tineri?

Puteți să vă închipuiți că Avraam s-a dus la cunoștințele lui și le-a spus: „Sara și cu mine vom avea un copil.” Puteți să vă imaginați acest lucru? Oamenii au spus: „Sărmanul fecior bătrân! Precis nu este ceva în regulă eu el.” Era o ocară. Dar Avraam a ținut tare la făgăduință, chiar și atunci când el era aproape de 100 de ani. El nu s-a îndoit în privința făgăduinței lui Dumnezeu, ci a suferit ocară. El a ținut tare la făgăduință, desigur.

Ați văzut în toate acestea a deosebire? Sara a încercat să-L ajute puțin pe Dumnezeu. Ea credea că altfel nu se poate împlini făgăduința lui Dumnezeu. „Vezi, Avraame, eu sunt o femeie bătrână, dar Agar este o femeie tânără și frumoasă. Agar nu se va împotrivi să se căsătorească cu tine. Asta Îl va ajuta pe Dumnezeu. Desigur prin aceasta Îl vom ajuta pe Dumnezeu, pentru că Agar are abia 20 de ani. Ea este roaba mea. Știi tu ce voi face? Voi da pe Agar bărbatului meu ca soție” - poligamia era legală. De aceea ea a zis: „Eu o voi da soțului meu. Ea va primi un copil de la bărbatul meu, iar eu voi lua copilul. Copilul va fi cei făgăduit de Dumnezeu.”

Vedeți noi întotdeauna încercăm să facem ceva, în loc să-L așteptăm pe El s-o facă. Întotdeauna vrem și noi să facem ceva. Poate că totul a decurs conform gândirii omenești, care părea corectă. Agar era o femeie frumoasă, totul era legal, dar nu era conform Cuvântului. Dumnezeu spusese lui Avraam că Sara

va avea un copil, nu Agar. Agar era roaba Sarei. Gândiți-vă ce a promis El turmei sale: "Aceste semne vor urma celor ce cred. Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și când se va deseoperi Fiul! Omului, când numai puțini, adică opt suflete au fost salvate. Aceste cuvinte nu pot rămâne neîmplinite. De aceea vrem să avem grijă de nio înșine și să ținem tare la Cuvântul lui Dumnezeu.

Vedeți oamenii încearcă întotdeauna să producă ceva de la ei putere, pentru a înlocui voia creatoare a lui Dumnezeu. Voi vedeți că lucrurile sunt așa cum am spus eu deseori; noi nu ne putem ruga de o oaie: „Ești drăguță să-mi produci niște lână?!” Nu, asta nu merge. Un țap nu poate produce lână, deoarece constituția lui este altfel construită. Indiferent cât de mult veți încerca să legați lână pe spatele unui țap, nu va reuși. Țapul nu poate produce lână, nici oaia nu poate produce păr. Oaia are lână pentru că este o oaie. Din cauza aceasta are lână. Ea nu trebuie să o producă.

Noi nu trebuie să producem roada Duhului Sfânt, noi trebuie să purtăm în noi această roadă. Un măr nu produce mere, el doar le poartă, pentru că este un măr. Dar noi întotdeauna încercăm să producem totul și spunem: „Eu voi fi de un .real ajutor. Eu voi studia zece ani, voi învăța ca să știu totul, să primesc și o decorație, cu aceasta voi ajuta pe DOMNUL mai departe.” Dar aceasta nu vă va ajuta la nimic. Dumnezeu cheamă pe cine vrea, conform planului Său mai dinainte. El dăruiește aceste lucruri ale Împărăției Sale cui vrea El să le dăruiască. Noi aflăm lucrul acesta de la Nebucadnetar. Noi învățăm aceasta de la Ieremia, când Dumnezeu i-a spus că va veni un timp pentru Israel când ei vor fi duși în Babilon, și că ei vor dimane acolo timp de 70 de ani. Acolo s-a ridicat un alt prooroc . Dar Dumnezeu le-o spusese deja dinainte: „Printre voi se vor ridica visători și prooroci în contradicție cu Cuvântul Meu. Dar spune oamenilor să nu asculte de acei prooroci.” Acolo s-a ridicat un bărbat, numele lui era Hanania, tocmai atunci când Ieremia stătea cu jugul pe umeri. Hanania s-a apropiat și a spus: „Așa vorbește Domnul: „În decurs de doi ani voi aduce înapoi toate uneltele Templului Domnului.”

Privit omenește, totul părea a fi foarte corect, adică Dumnezeu va binecuvânta pe poporul Său din nou și îi va aduce înapoi în decurs de doi ani. Biblia ne relatează că chiar și proorocul Ieremia a spus „Amin” la afirmația lui Hanania: „Amin! Hanania! Domnul să împlinească proorocia ta. Dar să ne gândim bine Hanania. Deja înaintea noastră au existat prooroci care au vorbit despre împărății și războaie. Gândește-te: un prooroc va fi recunoscut ca prooroc numai dacă proorocia lui se împlinește.” În fața adunării și a preoților, Hanania s-a apropiat și a luat jugul de pe gâtul lui Ieremia. Acolo poate că a fost toată

adunarea lui Israel. El a luat, deci, jugul pe care Domnul îl pusese pe gâtul lui Jeremia ca semn, a rupt jugul în bucăți și l-a aruncat plin de entuziasm la picioare și a spus: „Așa vorbește Domnul: „În doi ani, poporul va fi înapoi.”

Ieremia s-a uitat doar la el. Ceea ce spusese Hanania era în contradicție cu Cuvântul, și de aceea el s-a dus pe drumul său. Dar Dumnezeu i-a vorbit lui Ieremia din nou: „Du-te înapoi și spune-i că Eu nu i-am vorbit niciodată.” El a fost doar înflăcărat și s-a folosit de propria sa impresie. El nu a așteptat să primească în adevăr ceva din partea lui Dumnezeu, prin care ar fi știut că nu el, ci Dumnezeu a fost cel care a vorbit. El procedase astfel plin de înflăcărare, ca să fie pe placul oamenilor. Astăzi o găsim la fel în toată țara.

Nu de mult, un frate a fost cu niște benzi într-o casă, în fața unui grup de predicatori, ca ei să asculte. Ei au fost convinși și au vrut să vină aici, pentru a fi botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Însă, în camera respectivă s-a ridicat un bărbat, a vorbit în limbi și a spus: „Așa vorbește Domnul: „Țineți tare la ceea ce aveți. Mergeți doar înainte și eu vă voi binecuvânta.” Ei au răspuns: „Dacă Domnul spune așa, înseamnă că așa este.” Vedeți voi? Ei nu au examinat proorocia cu Cuvântul. Voi trebuie să puneți Cuvântul pe primul loc. Aici o aveți!

Totul era în contradicție cu Cuvântul. Ieremia, proorocul uns, s-a întors înapoi. Dumnezeu i-a spus: „Eu știu că Hanania a luat jugul de lemn de pe gâtul tău, pe care Eu ți l-am pus. Dar Eu îi voi face un jug de fier. Toate aceste neamuri care se duc acolo, îl vor sluji pe robul Meu Nebucadnețar.” Iar acesta era un păgân. Israelul ținea sărbătorile și aducea toate jertfele, dar ei nu erau ascultători.

Dumnezeu le dăduse făgăduința că îi va binecuvânta, dar binecuvântările acestea sunt legate de niște condiții. Voi trebuie să împliniți aceste condiții, pentru ca făgăduința să intre în vigoare.

Aici a fost odată o fetiță drăguță. Mai întâi eu am cercetat puțin familia ei, să văd dacă nu există ceva ce nu este în ordine în familia ei. Dumnezeu vrea să vindece, dar pentru aceasta există o condiție prealabilă în ceea ce ne privește pe noi. Singurul lucru pe care îl constatam era că mama ei se temea să folosească medicamente, pentru că acest lucru ar fi greșit, nebiblic. Din cauza aceasta, eu am spus: „Nu te gândești la așa ceva, soră! Îndepărtează gândul acesta de la tine. Îndeplinește-ți datoria față de fiica ta și dă-i medicamente. Dumnezeu dorește să-ți spună aceasta.” Vedeți, totul părea frumos pe dinafară, dar nu era așa. Apoi a venit „Așa vorbește Domnul”, și prin aceasta totul a fost în ordine.

Noi am constatat, deci, că oameni de atunci, Sara și Agar, au încercat să producă ceva pentru a-L ajuta pe Dumnezeu la împlinirea făgăduinței Sale. Dar

aceasta nu merge. Nu se poate așa ceva. Totul va fi împotriva unei astfel de încercări.

Cuvântul lui Dumnezeu și așa se va împlini. Voi trebuie să vă ocupați pur și simplu poziția voastră pe Cuvânt și să spuneți: „Așa este” și să vă țineți tare de acest Cuvânt, așteptând împlinirea sa!

Fiți atenți, ei au produs ceva care urma să ocupe locul Cuvântului Său făgăduit. Poate ne-am gândit și noi odată cum prietenii lui Avraam ar fi venit la el să-i spună: „Avraame, tatăl popoarelor, câți copii ai deja?” - când el avea aproape 100 de ani.”Spune-ne, tatăl popoarelor, tatăl unei mulțimi, câți copii ai primit deja? Unde îți este puterea?” Aceștia erau batjocoritorii Cuvântului făgăduit! Voi nu ați pățit încă niciodată așa ceva? Nu am pățit-o și noi când ne-am rugat pentru cineva și nu s-a întâmplat? Aici șade un om bătrân, iar ei spun: „el este orb, surd și mut. El este bolnav. Așa este. Du-te acolo și vindeca-l, tu, vindecător divin, și atunci te vom crede.”

Ei nu recunosc că este același demon care a zis atunci: „Coboară de pe cruce, atunci vom crede în Tine. Transformă pietrele acestea în pâine, atunci vom crede.” Este același drac care a acoperit fața Domnului nostru, l-a lovit cu un toiag și a zis: „Dacă ești prooroc, atunci spune-ne cine Te-a lovit; atunci vom crede.” Voi știți că El a știut cine L-a lovit, El ar fi putut face din pietre pâine. El ar fi putut coborâ și de pe cruce. Dar ce s-ar fi ales de noi astăzi, dacă El ar fi făcut acest lucru? Vedeți, ei nu cunosc programul lui Dumnezeu.

Voi trebuie să aflați ce a făgăduit Dumnezeu și să credeți făgăduința Lui. Eu trebuie să mă grăbesc puțin. Poate că ei au zis: „Tatăl popoarelor, noi te-am auzit zicând acum 25 de ani că vei avea un copil de la Sara, din care vor ieși popoare. Câți copii ai până acum, tatăl popoarelor?” Acesta este acel duh critic și bătrân, care întotdeauna găsește ceva la copiii lui Dumnezeu.

Dar ce citim noi despre Avraam? El nu s-a lăsat influențat de necredința lor, ci a privit la făgăduință.”Doar aici te-ai rugat pentru oameni bolnavi, și ei nu s-au vindecat.” Asta n-are nici o importanță. Dacă mă rog în seara aceasta pentru zece mii, iar în dimineață următoare avem zece mii de morți, atunci mâine mă voi ruga iarăși pentru cei bolnavi și îi voi unge. Dumnezeu ne-a promis ceva. Prin critică sau batjocură, făgăduința nu va putea fi oprită. Dumnezeu a făgăduit-o, iar eu cred aceasta. Desigur. Indiferent ce vor spune. Ei și așa batjocoresc afară tot timpul, încet sau în gând.

Aceasta este ocară adusă Cuvântului. Avraam s-a ținut de Cuvântul lui Dumnezeu, și dintr-o dată s-a împlinit. Observați batiocura din pricina sterilității. Mai întâi ea a fost batjocorită din pricina sterilității ei. În toți anii aceia ea trebuia să

înghită această ocară, de a nu avea copii, până la vârsta de 90 de ani. Dar Cuvântul i-a spus că ea va fi o prințesă și mama unui copil. Ea și Avraam au fost neroditori. Trupul ei era ca și mort. Totuși, ei nu s-au îndoit niciodată de Cuvântul primit. Dar, mai întâi, ei trebuiau să poarte ocară și apoi, Aleluia! Dumnezeu a ținut Cuvântul Său în cel mai întunecos ceas, apoi Isaac s-a născut, iar urmașii lui sunt ca nisipul mării și ca stelele cerului.

Dumnezeu împlinește Cuvântul Său. Da, mai întâi ea fost stearpă, apoi a venit Isaac. Cu Zaharia și Elisaveta a fost la fel. Acești oameni bătrâni au ținut la Cuvântul Domnului. Când Zaharia a ieșit afară, el a putut doar să scrie pe o tablă: „Un înger mi s-a arătat și mi-a spus că voi avea un copil de la Elisaveta. Eu nu pot să mai vorbesc. Sunt mut și voi rămâne mut până când se va naște copilul. Copilul care se va naște va fi un proroc al Celui Prea Înalt. El va prezenta poporului pe Luceafărul dimineții. El este premergătorul lui Mesia.”

Cum trebuie să se desfășoare așa ceva? Unii poate spuneau: „Sărmanul de el! Credem că nu mai este în toate mințile. Priviți doar la Elisaveta, care are 80 de ani, iar Zaharia la fel este slab și tremură, și mai vorbește despre astfel de lucruri! O, sărmanul de el!” Dar el posedă Cuvântul Domnului. Era o astfel de ocară, încât ea s-a ținut ascunsă o perioadă de timp. Dar el a ținut la Cuvântul primit.

Ei au refuzat să devină populari și oameni mari. Ei nu țineau cont de părerea generală, de strălucire, de modul superficial de viață și de toate lucrurile timpului respectiv. Ei au refuzat să se alinieze cu gloata necredincioșilor din vremea lor. Ei au refuzat lucrurile lumii. Toate acestea ei le-au ținut la distanță, pentru a putea sta pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei trebuiau să procedeze astfel. Așa se întâmplă și astăzi. Voi va despărțiți de tot. Numai tu și Dumnezeu mai rămâneți împreună. Aici nu mai este vorba de ceea ce face Biserica, ci de ceea ce faci tu, ca persoană individuală, cu Dumnezeu. Dar priviți numai, ce i-a dăruit Dumnezeu. Când a apărut Isus, Zaharia și Elisaveta nu mai erau, dar atunci când fiul lor s-a ridicat în pustiu cu „Așa vorbește Domnul”, Isus a zis: „Dintre cei născuți din femeie, nu este nici unul mai mare decât el.” Amin!

Ce era aceasta? Ea a suportat ocară sterilității ei, a ținut tare la Cuvântul primit, și a născut un astfel de fiu! A fost exact ca și atunci cu Avraam și Sara. Aceste două perechi au ținut tare la făgăduință. Vedeți, ei au devenit numeroși ca nisipul mării. Nu există popor pe lume al cărui număr să nu poată fi numărat. Ei sunt numeroși ca nisipul mării și ca stelele cerului. Cum s-a întâmplat? S-a întâmplat printr-o minoritate. Un copil! Acum vedeți unde vreau să ajung? Un copil!

Numai unul. Nu era nevoie de mai mulți. Un copil care să cutremure națiunile și care să arate spre Mesia.

Era nevoie doar de unul care să asculte. Așa este. Dumnezeu are nevoie numai de un om, nu de mai mulți, pentru ca El să aibă undeva un glas. El nu vrea mai mulți, decât un singur om pe care să-l ia sub controlul Lui. O, cât de bucuros primește El pe omul acesta!

Odată El l-a primit pe Noe, altădată pe Moise, pe Ieremia, Ilie, Elisei, Samson, Ioan. După ce El ia pe un bărbat sub controlul și călăuzirea Sa, atunci acesta este glasul Lui, prin care El poate vorbi și prin care poate condamna lumea necredincioasă. O, cum dorește El un bărbat pe care să-l ia sub controlul Său, pentru ca să-i poată vorbi, să-și poată trâmbița glasul Său! „El va suferi într-adevăr ocară, dar Eu îi voi face cunoscut glasul Meu și vorbirea mea!”

O, da, mai întâi vine sterilitatea. Ei trebuie să fie mai întâi fără rod și să poarte ocară sterilității. Sara a trebuit să suporte aceasta, la fel Zaharia și Elisaveta. Priviți azi în jurul vostru.

Eu vă voi spune acum ceva. Priviți azi pe copiii femeii roabe. Ea a adus națiuni întregi sub dominația denominațiunilor religioase -roaba și fiicele ei. Uitați-vă ce generație plină de denominațiuni și ce puțini oameni drepti și credincioși există! Dar să nu vă îngrijorați! Rămâneți bazați pe Cuvânt. Totul este în ordine, chiar dacă sunteți batjocoriți și numiți fanatici și oameni fără stăpân. Ei vă vor da tot felul de nume murdare. Dar țineți tare la Cuvânt. Este ocară din pricina Cuvântului dacă ei vă vorbesc de rău. Jim Pool, un bărbat tânăr și unul dintre prietenii mei, care poate este în această dimineață aici, a fost întrebare de cineva: „Dacă ai vrut deja să te botezi de ce nu ai ales un alt loc, o altă biserică?” Jim a văzut lumina. Asta a fost tot. „Mai numeroși sunt copiii celei roabe, decât copiii celei drepte.” Cât de puțini sunt cei adevărați, născuți prin făgăduință!

Vedeți, în zilele lui Noe era doar o mână de oameni. Uitați-vă cum a fost în zilele Sodomei. Cât de puțini oameni drepti sunt! Dar câți copii are roaba! Ea naște copii după un model învechit și nebiblic. Ei sunt însă, toți copii născuți din curvie. O roabă dă naștere numai la robi. Un câine naște numai câini. Hristos naște numai unși. Biblia naște numai oameni drepti.

Noi trebuie să ne obișnuim cu gândul că turma mică este doar un grup mic. Ce lucru minunat și binecuvântat! Priviți la marea Biserică din Efes. Acolo erau doar doisprezece bărbați (Fapte 19:7). Vedeți ce grup avem noi azi, priviți numărul lui. În zilele lui Noe au fost numai opt suflete. În timpul lui Lot au fost numai patru: Lot, soția lui și cele două fiice. Soția lui a devenit o stâncă de sare, pentru că a privit înapoi după ce a ieșit. În realitate au ieșit numai trei. Isus a

zis: „Cum a fost în zilele acelea, tot astfel va fi din nou.” De aceea trebuie să fim treji și să avem grijă. Cât de puțini oameni drepecți sunt! Dar așa cum a fost dintotdeauna, batjocoritorii trebuie să-i ocărască mai întâi pe cei ce cred Cuvântul. Ei trebuie să suporte mai întâi ocara sterilității.

Eu trebuie să mă grăbesc, pentru că nu vreau să-i țin pe copiii prea mult. Eu voi mai spune acum ceva. Eu nu știu dacă predica este înregistrată sau nu. Dacă este înregistrată, atunci vreau să le spun celor ce ascultă banda: să fiți atenți! să nu uitați! Adânciți-vă în tema aceasta.

Oamenii sunt astăzi așa cum au fost dintotdeauna. Ei îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut și privesc înainte la ceea ce El va face, însă ignoră ceea ce face El în prezent. Ei îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și ce va face, dar nu urmăresc ce face Dumnezeu în prezent, și din cauza aceasta ei nu înțeleg planul întreg al lui Dumnezeu. Eu sper că ați înțeles. Ei trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Ei știu ce a făcut El în trecut, cunosc făgăduința despre ceea ce va face El în viitor, însă nu recunosc ce face El acum. O, voi, penticostalilor! Dacă nu sunteți voi un exemplu pentru aceasta! Voi așteptați să se întâmple ceva, dar lucrarea a avut loc deja în mijlocul vostru, iar voi nu ați băgat-o în seamă și nu ați recunoscut-o.

„De câte ori am vrut să vă stâng, cum își strânge găina puii, dar n-ați vrut.” Voi ați ținut tradiția denominației mai presus decât Cuvântul Său și Duhul Său.

Noi ne apropiem acum de sfâșit. Ce fei de ocară trebuiau să suporte Maria și Iosif din pricina Cuvântului? Acum este sărbătoarea nașterii Domnului. Eu am avut de gând să vă mai spun ceva în legătură cu aceasta, dar voi veți auzi aceasta de la păstorii voștri. Ce fel de ocară a fost pentru Maria și Iosif, de a ține tare la făgăduința Cuvântului? Gândiți-vă odată la ocările pe care a trebuit să le sufere Maria. Dacă trecea pe undeva, ei ridicau ochii în sus, iar lui Iosif îi spuneau: „Tu te însori cu o stricată.”

Gândește-te, frate, că în timpul acela erai ucis pentru așa ceva.” Tu o ocrotești ca să nu fie omorâtă. Ea este însărcinată de tine”. Dar, gândiți-vă, în tot timpul acesta Dumnezeu s-a ocupat de ei. Totul era conform Cuvântului, dar ei nu au știut. De ce? „O fecioară va naște un fiu.” Iosif a știut însă. Maria la fel a știut. Era scris în Cuvânt, iar un înger vorbise cu ei și a confirmat Cuvântul scris, care urma să se adeverească, și anume în scurt timp. Acum să nu visați, ci gândiți-vă. Duhul Sfânt a venit jos pe pământ. El nu a vorbit întregii adunări. El a vorbit numai către această Marie, care urma să nască, și soțului ei.

Atunci când Iosif a observat că soția lui este însărcinată (înainte de a-i vorbi îngerul), el a zis: „Eu o iubesc, dar sunt un om drept. Eu nu pot lua de soție pe o astfel de femeie.” Atunci îngerul Domnului i-a apărut în vis și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să te căsătorești cu Maria, logodnica ta, și s-o iei ca soție la tine! Pentru că copilul pe care-l așteptați este de la Duhul Sfânt.”

O, ce mângâiere! Maria, o fecioară de șaptesprezece-optsprezece ani, se afla poate pe drum spre fântână. Ea urma să se căsătorească cu un bărbat care fusese deja căsătorit, și avea patru copii. Ea îl iubea, dar nu știa de ce. Și el o iubea și nu știa de ce. Ea era pe drum spre fântână pentru a scoate apă și era pusă pe gânduri. Fără îndoială, ea s-a gândit asupra Scripturii. I s-a arătat o lumină. Când s-a întâmplat aceasta, un înger a stat înaintea ei. Puteți să vă închipuiți cât de neînsemnată s-a văzut Maria? V-ați gândit vreodată la aceasta? Eu mă întreb dacă și ea a fost plină de frică cum am fost eu ieri.

Îngerul a spus: „Plecăciune ție, Maria!” Aceasta înseamnă: „Oprește-te și fii atentă la ceea ce-ți voi spune acum”: „Nu te teme, pentru că ai primit har de la Dumnezeu! să știi că vei fi însărcinată (fără să știi de bărbat), și vei fi mama unui fiu. Elisaveta, ruda ta, în ciuda vârstei ei înaintate, la fel este binecuvântată cu un fiu. Aceste semne vor avea loc.” Ea a răspuns: „Cum va fi posibil așa ceva? Eu nu știu de bărbat.” Îngerul a răspuns: „Duhul Sfânt va veni peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea, Sfântul care se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.”

Lăsați-i pe batjocoritori să spună ce doresc! Ea a știut lucrul acesta. Ea știa că făgăduința se va împlini, pentru că Dumnezeu spusese acest Cuvânt. Cum s-o fi simțit ea în ziua când a sosit timpul tăierii împrejur pentru copil, iar celelalte femei se țineau la distanță de Maria? Toate aduceau la Templu pe copiii lor în hainuțe frumos lucrate, pentru a fi tăiați împrejur, și aproape toți aveau cu ei un miel. Maria avea numai doi porumbei, pentru curățirea ei proprie. Copilul a fost înfășat în scutece - poate chiar pături luate de pe grumazul boilor. Numai așa ceva era la dispoziție acolo în grajd. Ea nu posedea nimic pentru El. Ei erau prea săraci. Fără îndoială, toate femeile s-au distanțat de această fecioară. Ele spuneau: vedeți ea are un copil din flori (fără tată).” Vedeți cum Dumnezeu face lucrurile în așa fel, încât ele arată cam radicale. O! Prin aceasta El acoperă ochii lui Satan.

„Ce murdar Ce urât! Ce familie! Este o prostituată.” Dar toate acestea nu au putut opri ce simțea Maria în inima ei. Ei au păstrat distanța față de El. Așa o fac și ei acum. Acum ei îl numesc „fanatic” sau cam așa ceva.

Maria știa al cui copil îl purta în brațe. Ea a mers pur și simplu mai departe. Dar nu ar fi trebuit să recunoască ei adevărul, atunci când Simeon a stat

acolo, a văzut făgăduința împlinită și a proorocit? El a spus: „Domnul mi s-a arătat și mi-a spus că nu voi vedea moartea până când nu voi vedea cu ochii mei mântuirea Lui.” El avea atunci deja 80 de ani, și ei poate ziceau: „O, Simeoane, tu îmbătrânești. O, acest om bătrân nu mai este întreg la cap. Lăsați-l în pace, pentru că este un om cumsecade și inofensiv. El nu face rău nimănui.” Dar Simeon poseda Cuvântul Domnului. El a spus:” Eu știu că Duhul Domnului a venit peste mine. Eu am stat acolo și l-am văzut. El mi-a zis:” Simeoane, tu ești un om drept. Tu nu vei muri înainte de a-L vedea pe Unsul Domnului. Eu te fac o mărturie.” „De ce vei face aceasta Doamne?” „Aceasta este treaba Mea.”

După părerea mea, acest Simeon are dreptul să toarne în ziua aceea jar peste ei. Voi ați avut o mărturie! De ce nu ați ascultat de această mărturie? În Templu se afla și proorocița Ana. Ea era oarbă și se ruga. Domnul i-a descoperit că Simeon are dreptate. Amin! Ea nu putea să deosebească ziua de noapte, dar ea putea să vadă mai departe decât mulți oameni de azi, care au ochi sănătoși. În Duhul, ea a văzut că venirea lui Mesia este aproape, iar Duhul lucra în inima ei. Vedeți voi ce comunitate mică era acolo? Biserica aleasă se compunea din Zaharia, Elisaveta, Maria, Iosif, Ana și Simeon- șase din câte milioane! Au fost șase ca în zilele lui Noe. Dumnezeu lucra cu fiecare din ei. Ei erau una, și corespundeau în toate și astfel ei s-au adunat. Amin!

Acolo se afla bătrânul Simeon și ei au adus pruncul înăuntru. El nu știa nimic dinainte. Aici era copilul. Simeon ședea în camera sa, iar Duhul Sfânt a venit peste el și i-a zis:!” Simeoane, ieși afară.” El a pornit, dar la început nu știa încotro- la fel ca Avraam care a căutat odată ceva.

El nu știa unde se află ceea ce caută, dar el a mers mai departe. După o clipă el s-a oprit. Duhul Sfânt trebuie să-ți fi spus:” Acolo este El”. El a luat copilul din brațele Mariei în brațele sale, a privit în sus și a zis:” Doamne, lasă acum pe robul Tău să se ducă în pace, pentru că ochii mei au văzut acum mântuirea Ta”.

Despre El, de care râdeau toți, și de care se fereau femeile, Simeon a spus: „Doamne, El este mântuirea lui Israel.” Aproximativ în ceasul acela venea o femeie oarbă, care își croia drum prin mulțime, până când a ajuns la El. Ea a proorocit pentru că ea l-a așteptat. Mariei i s-a spus un Cuvânt: „Sufletul tău va fi străpuns de o sabie; dar gândurile multor inimi vor fi descoperite.” Ce a fost? Poate că multe femei au spus: „Vedeți ce prostie este acolo? Vedeți unde a ajuns? Bătrânul acela a deraiat. El stă în fața acestei femei stricate și susține așa ceva. Copilul acesta este fără tată. Priviți-o pe Ana, femeia aceea bătrână care șade acolo și flămânzește până va muri. Priviți cum se comportă! Ea nu se distrează ca noi. Ea ar fi putut face parte din toate cultele din țara noastră. Ea vine dintr-o

familie foarte bună și ar fi putut rămâne acolo. Dar vedeți cum se adună această bandă!” O, da! Exact așa se întâmplă și astăzi. Dar noi suntem așezați prin Duhul Sfânt în Hristos Isus, în locurile cerești. Desigur, așa este. Mai avem un pic de timp?

Eu mai am și alte caractere din vremea în care a fost descoperit Cuvântul: magii. Eu aș vrea să am timp, Fred, că tu să citești articolul din revistă. Îl ai în servietă? Eu cred că l-au citit mulți dintre voi. Ei au acum ceea ce a vorbit Duhul Sfânt în urmă cu 33 de ani, acolo jos la râu. Ei au confirmat-o acum prin publicarea unui articol din 9 decembrie, cum s-au unit Jupiter și celelalte stele într-o constelație. Ei au găsit niște observații într-un calendar roman vechi, care a redat exact timpul când s-a format constelația respectivă. Aceasta putea fi văzută din Babilon, și astfel au pornit cei trei magi pentru a afla taina.

Gândiți-vă la drumurile acestor stele, pentru a se despărți apoi din nou la miliarde de ani lumină. Acei magi iudei care se aflau în Babilon au văzut că aceasta constelație era pe cale de a se forma. Trei stele s-au unit pentru a forma Steaua dimineții. Pe baza Cuvântului lui Dumnezeu ei au recunoscut și știau că atunci când se vor întâlni aceste stele, va fi timpul în care Mesia va apare pe pământ. Din cauza aceasta ei au întreat: „Unde este împăratul de curând născut al iudeilor? Unde este El? Unde? Atunci când se unesc aceste trei corpuri cerești, se va naște Mesia pe pământ.”

După ce s-au unit drumurile acestor stele, magii au știut că Mesia se află pe pământ. Ei erau savanți în meseria lor. Ei erau oameni importanți, experți în domeniul religiei și al științei. Ei au privit dinspre partea religioasă și au observat cum se unesc drumurile acestor trei stele într-unul singur. Apoi au zis:” Noi știm că Mesia este undeva pe pământ.” El trebuie să fie în Ierusalim, pentru că acolo este sediul principal al religiilor- cartierul religios general. Acolo își are sediul această grupare importantă. Ei au călătorit doi ani pe cămile, au traversat Tigru și diferite mlaștini și păduri până la Ierusalim.

Inimile lor au fost umplute de bucurie pentru că au văzut steaua. Dar ei trebuiau să observe această lumină de pe o poziție deosebită ca să poată fi văzută. Amin! Depinde mult de poziția în care vă aflați ca să puteți vedea, la fel depinde spre ce priviți.

Ei au văzut lumina și au urmat-o, ei erau în armonie cu lumina apărută. Oriunde ajungeau ei în drumul lor, Lumina era de partea lor. Prin lumina aceasta ei au fost călăuziți. Tot așa și voi trebuie să cuprindeți toată Scriptura. Totul trebuie să fie în concordanță. Rămâneți apoi în armonie cu Scriptura. Acesta este singurul drum și el vă va călăuzi direct spre El. Desigur!

Observați: ei au venit acolo în Ierusalim și au strigat:” Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor?” Steaua i-a călăuzit spre Ierusalim, direct la cartierul general al denominațiunilor dar când s-au îndreptat spre acest sistem, steaua i-a părăsit. Ei au intrat în oraș și s-au plimbat pe străzile lui. Ei se gândeau că orașul va fi plin de bucurie dumnezeiască. Plini de bucurie, ei au strigat pe străzile orașului:” Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Noi am văzut steaua Lui din răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

Gândiți-vă că ei au urmat steaua spre vest. Ei se aflau în est. Numai Babilonul se afla în estul Israelului. Voi cunoașteți cântarea:” Condu-ne mai departe spre lumină. Condu-ne spre lumina desăvârșită.” Magii au mers din est spre vest și au putut să vadă steaua. Dacă ar fi privit înapoi din vest, atunci nu ar mai fi văzut lumina. Steaua i-a călăuzit direct acolo, iar când au ajuns, a dispărut. Atunci s-au gândit:” Uite, steaua care era nu mai este, deci El trebuie să fie aici. Ei erau în oraș și s-au gândit:” Noi credem că aici toți vor cânta și vor fi plini de bucurie dumnezeiască. Acum suntem aici. Nimeni, nici un expert nu putea să unească aceste stele. Noi știm doar că acum este timpul ca Mesia să vină pe pământ, când va fi vizibilă această apariție pe cer. Mesia este pe pământ. Peste sute de ani va rezulta o constelație asemănătoare, și atunci va veni din nou un dar pe acest pământ.”

Observați, Mesia era pe pământ când grupul de stele s-a suprapus. Ei știau că El este născut. De aceea ei s-au dus la cartierul principal al religiilor, au colindat străzile călare pe cămile și au întrebat: „Unde este El? Unde este El?” O, ce ocară! Ei au mers la marele preot, care poate a zis: „Ce este cu voi? Voi sunteți un grup de fanatici.”

Vedeți ce ocară a venit prin puterea lui Dumnezeu asupra realizării lor științifice. Ei au văzut steaua Lui. Ei erau oameni înțelepți, oameni învățați pe tărâmul științei religioase. Când s-au unit aceste stele, ei au știut că Mesia trebuie să se afle undeva. Însă în locul unde ar fi trebuit să se știe (Ierusalim), acolo nu știa nimeni nimic. Eu pot să-mi închipui cum stăteau copiii pe stradă și ziceau:

„Priviți pe acești oameni! Vedeți, un grup de fanatici. Auziți ce zic ei: Unde este Împăratul iudeilor? Ei nu știu că Irod este rege aici. Ei nu cunosc pe episcop. ”O,da! „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Noi am văzut steaua Lui în răsărit.”

Cei din Ierusalim au spus: „Toți bărbații înțelepți din orașul acesta, veniți aici. Vedeți voi undeva o stea?” „Nu. Eu nu am văzut așa ceva.” „Să vină toți astronomii aici. Ați văzut voi undeva o stea?” „Nu,nu.” „Ați văzut voi undeva vreun semn tainic?” „Nu. Așa ceva nu am văzut.” Nici acum ei nu văd nimic. Este

același lucru. Ei nu văd nimic. Ei nu pot să vadă.”Să chemăm pe predicator, să vedem ce zice?” „Nu, noi nu am văzut nici o stea.” „Ce ziceți voi, străjeri de pe zidurile Ierusalimului? Voi care vedeți toate stelele, în tot timpul anului, și care cunoașteți cerul înstelat? Voi cunoașteți fiecare stea. Ați văzut voi ceva?” „Nu, noi nu am văzut nimic.” Totuși, steaua a fost acolo. Slavă lui Dumnezeu!

Oh, o puteți vedea? Este aici, chiar acum. Ei nu pot vedea nimic. Totul are loc în preajma lor și totuși ei nu observă nimic.”Nu, noi nu am văzut nimic. Eu m-am dus acolo și nu am văzut nimic.

Desigur că nu! Pentru că sunteți prea orbi. Nu v-a fost dat ca să vedeți. Dacă sunteți așa de orbi, desigur nu veți vedea nimic. Aceasta este numai pentru aceia cărora Dumnezeu le-o descoperă. Acolo sunt cei ce o recunosc. Întotdeauna a fost așa. Desigur!

Noe a fost cel care a văzut ploaia din cer. Voi știți asta. Dar toți ceilalți nu au văzut nimic. Ei nu au văzut ploaia. Dar Noe a văzut-o. Avraam și Sara au fost cei care au văzut copilul. Așa este. Și nu bațjocoritorii care ziceau: „Tatăl multîmilor, câți copii ai deja acum?”

Noi am putea trece prin toată Biblia, ca să vedem pe toți înțelepții și proorocii. Dar credința este o încredințare și convingere neclintită în lucrurile care nu se văd. Ei știu ce spune Cuvântul și sunt convingși și neclintiți. Ei văd lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi deja. Ei văd! Observați! Înțelepții noștri nu văd steaua. Nu este posibil. De ce? Pentru că s-au îndreptat spre o astfel de grupare și au privit înspre ea. Atunci steaua i-a părăsit. Exact așa este și azi. Din cauza aceasta multora li s-a stins lumina, adică, atunci când s-au unit cu o astfel de organizație. Ei nu au crezut dinainte. Cum putem avea o uniune de păreri? Cum stau lucrurile cu comunitatea mondială a bisericilor unite? Cum putem să ne unim, dacă suntem așa de departe unii de alții? Cum putem merge împreună dacă nu suntem în armonie? Aceste biserici se vor uni unele cu altele. Ce lucrare stricată! Dumnezeu își ia o soție curată, sfântă, neamestecată și în armonie cu Cuvântul Său.

Acum despre ocară lui Isus din pricina Cuvântului. Noi vom încheia imediat. Isus a fost bațjocorit din pricina Cuvântului. Priviți aici. Cum se explică că și El a trebuit să rabde ocară Cuvântului, deși El era Dumnezeu cel Atotputernic devenit Om. El a fost însuși Dumnezeu care s-a făcut trup (Isaia 35:4; Ioan 1: 14). Voi știți că Biblia spune acest lucru. Noi L-am pipăit cu mâinile noastre (1 Ioan 1: 1). S-a arătat îngerilor (Timotei 3: 16).

Îngerii au fost prezenți atunci când El s-a născut. O, cum s-or fi bucurat îngerii când au privit spre grajdul acela și au văzut că Dumnezeu s-a făcut om! Amin! Amin! Atunci nu este de mirare că au strigat: „Astăzi, în cetatea lui David, vi

s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.” Îngerii s-au bucurat și și-au întins aripile unii altora. Se cânta cântarea: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

Ei au recunoscut Cuvântul atunci când au fost atenți, pentru a vedea cum se descoperă, și asta era totul. Satan nu a crezut, așa cum știți. El a zis: „Dacă ești cu adevărat, atunci ...” Îngerul însă, a zis: „El este acela.” Aici este deosebirea.” Daca 'l'u ești, atunci fă asta sau asta. Să vedem dacă ești ceea ce Te pretinzi.” Îngerul însă a zis: „Acolo este El.” Magii au zis: „El este aici.” Amin. Acesta este motivul pentru care se bucură arheologii astăzi, pentru că ei găsesc acum ceea ce s-a proorocit cu ani în urmă .

Nu există carte de istorie care să pomenească faptul că Pilat din Pont ar fi trăit vreodată. Ați știut aceasta? Necredincioșii au râs și au batjocori acest adevăr. Ei au pretins: „Nu a existat niciodată un guvernator roman cu numele Pilat din Pont.” Dar acum câteva săptămâni, s-a găsit o piatră dintr-o clădire pe care scria: „Pilat din Pont - guvernator.” O, în ce rătăcire se află ei!

S-a mai spus: „În istorie nu a existat vreodată un faraon cu numele Ramses care să fi domnit peste Egiptul antic.” Dar arheologii au scos la lumina zilei o piatră cu inscripția: „Ramses al doilea.” Despre toate lucrările dumnezeiești oamenii au comentat în mod negativ.

La fel au spus ei despre zidurile Ierihonului. Arheologii au săpat și acolo și-au găsit la adâncime resturile zidurilor, prăbușite atunci când oamenii lui Iosua au sunat din trâmbițe. Necredincioșii au spus: „Aceasta este doar o legendă sau un cântec de vitejie.” Da, batjocoritorii spun: „Este doar o istorie inventată. Așa ceva nu există și zidurile nu s-au prăbușit atunci când Iosua și-a pus oamenii să sune din trâmbițe și să înconjoare zidurile. Așa ceva nu există.”

Un arheolog creștin a săpat totuși, pentru că știa că adevărul trebuie să iasă la lumină. La circa 30 de metri adâncime el a găsit resturile zidurilor. Acolo se află zidurile căzute grămadă, exact așa cum spunc Cuvântul.

Ei au mai spus că David nu a cântat niciodată cu o harfă, pentru că instrumentele cu coarde au apărut doar din sec. XV. Arheologii creștini au săpat în Egipt și au putut dovedi că deja cu 4000 de ani în urmă au existat instrumente cu coarde. Amin. Desigur.

Oamenii au mai spus: „Cum au putut face evreii cărămizi cu paie? Așa ceva nu a existat atunci!” Și aici s-au deplasat arheologii și au făcut săpături. Ce au găsit ei? Orașul construit de evrei era compus din case făcute din cărămizi cu paie lungi, apoi mai recent din cărămizi cu paie scurte iar din epoca a treia nu s-au mai găsit paie în cărămizi.

Națiunile se destramă, Israelul se trezește, semnele proorocilor se împlinesc. Desigur. Toate aceste lucruri au fost prezentate înaintea ochilor noștri.

Frate, soră, de ce s-au întâmplat toate acestea? Vă aduceți aminte când am spus cu mulți ani în urmă: „O lumină a stat acolo și din ea mi s-au spus lucrurile pe care trebuia să le fac”, iar oamenii au râs și au spus: „El nu este în toate mințile” Dar iată, acolo este un clișeu. Tehnica și-a făcut datoria. Acesta este adevărul!

Odată am spus: „Deasupra acestei femei este o umbră a morții.” Ei au zis: „O umbră? Așa ceva este o nebunie! El se gândește doar la așa ceva.” Aici aveți fotografia. Dumnezeu face ca pietrele să strige dacă voi nu veți crede în mărturisiri. El are posibilitatea să facă ceea ce dorește.

DOMNUL Isus a suportat batjocura din pricina Cuvântului.

Acolo a stat Fiul lui Dumnezeu, EMANUEL, S-a lăsat legat de păcătoșii necredincioși care l-au scuipat pe față, l-au smuls barba- a lăsat să treacă toate acestea peste El. Ce ocară! Ocară din pricina Cuvântului. De ce? Ca să îplinească Cuvântul Tatălui. Gândiți-vă, El a trebuit să sufere ocară morții. Dumnezeu care nu poate muri, era singurul care prin moartea Sa a putut să-l salveze pe păcătos. Nimeni altul, nici o altă persoană inferioară, o a doua sau a treia n-a putut s-o facă. Dumnezeu Însuși este singurul care a putut s-o facă.

Și iată-L pe El zicând: „Nimeni nu s-a suit în cer afară de Cel ce s-a coborât din cer, adică Fiul omului care este în cer.” Amin. Ei au zis: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie, iar Tu spui că ești Pâinea vieții?” Isus a spus: „Înainte de Avraam sunt Eu. Eu sunt Pâinea vieții. Eu sunt cel ce se numește „Eu sunt””. Ei au spus: „Tu nu ai nici 50 de ani și spui că Tu ai fi văzut pe Avraam!”

Isus le-a răspuns: „Înainte de Avraam sunt Eu.”

Totuși El S-a lăsat prins de păcătoși și biserica denominațională L-a legat. Gândiți-vă, în zilele de pe urmă, în epoca Laodicea, ei L-au scos și din biserică, L-au dat afară din comunitate. Vedeți unde s-a ajuns? Acum puteți înțelege de ce îmi ridic glasul împotriva sistemului religios? De ce S-a lăsat Isus legat de păcătoși? Pentru ca să se îplinească Cuvântul, iar prin moartea Sa să fie adusă ocară lui Dumnezeu. Domnul trebuia să moară, iar pentru a muri El trebuia să devină om. Isus a știut aceasta. El a spus: „Dăruați Templul acesta iar Eu îl voi ridica din nou.” Nu altcineva îl va ridica din nou, ci „Eu îl voi ridica din nou în trei zile. DISTRUGETI-L, iar Eu îl voi zidi din nou. Așa cum a stat Iona trei zile în pântecul chitului, la fel va sta și Fiul Omului în interiorul pământului.” Dar ei nu au înțeles nimic. Vedeți, o ocară din pricina Cuvântului. Toate acestea le-a suferit El.

Batjocorit până la moarte, pentru a învia la viața veșnică!

Mai întâi El trebuia batjocorit până la moarte, pentru ca apoi să învie și să dăruiască viața veșnică fiecărui om care este rânduit pentru aceasta și o primește. El a devenit om pentru a fi un Salvator înrudit. Astfel El a trebuit să suporte ocară tuturor acelor care L-au batjocorit și au râs de El. Așa cum au suportat ocară Cuvântului toți slujitorii Lui începând cu Noe, Moise și toți ceilalți, așa a trebuit și El să sufere. De ce? Pentru că El posedă Cuvântul și El era Cuvântul. Acesta a fost motivul pentru care El a fost batjocorit mai mult decât alții. El era divin, El era însuși Cuvântul. Aleluia! Din această cauză s-au întâmplat lucrurile astfel. Isus a spus: „Fățarnicilor, voi zidiți mormintele proorocilor și voi sunteți cei ce i-au băgat în pământ. Ei s-au ridicat cu Cuvântul lui Dumnezeu, dar voi nu i-ați crezut. Voi sunteți vinovați pentru fiecare din ei!”

La Phoenix, Arizona, am primit un cuvânt. Dacă va voi Domnul, eu voi acuza această generație pentru că L-a ucis pe Isus Hristos, răstignindu-L a doua oară. Eu voi aduce acuzația în fața adunării predicatorilor, dacă va voi Domnul. Ei sunt vinovați de sângele lui Isus Hristos pentru că L-au răstignit din nou. Desigur. Eu îi voi acuza în totalitatea lor. Apostolul Petru i-a acuzat la Rusalii, spunând: „Prin mâna celor fărădelege voi L-ați răstignit pe Împăratul Vieții. Dar Dumnezeu L-a înviat, iar noi suntem martori.” El i-a acuzat. Eu voi lua Cuvântul lui Dumnezeu și voi acuza fiecare denominațiune și pe fiecare om de pe pământ de a fi vinovat de sângele lui Isus Hristos. Dumnezeu să mă ajute în ziua aceea să pot aduce acuzația. Amin.

Da, batjocoritorii au râs de El. Dar El a rămas în picioare. O, fiți atenți ce a făcut El! El era Fiul lui Dumnezeu și a suferit moartea pentru a distruge păcatul. Aceasta a fost singura posibilitate de a ucide păcatul. El a făcut lucrul acesta și a suferit ocară - pentru că și ceilalți au suferit mai înainte, cei ce au posedat Cuvântul într-o măsură mai mică. Domnul Isus a spus: „Cuvântul Domnului vine la prooroci. Pe care din ei nu i-au ucis părinții voștri, religia voastră organizată? Care din aceste religii a primit pe acești prooroci? După aceea le împodobiți mormintele, după ce au murit. Voi sunteți vinovați că i-ați băgat în mormânt!”

Apoi le-a dat pilda cu via care a fost arendată. Slujitorii au venit, dar ei au fost batjocoriți. Pe urmă au zis: „Acum vom ucide și pe fiul, căci el este moștenitorul.” O, ei au devenit mânioși când L-au văzut pe Moștenitor. Dar El a trebuit să suporte batjocura. Apoi s-a lăsat prins și ucis pentru a putea muri și să ne aducă înapoi viața veșnică. Slavă lui Dumnezeu! O, cât de mult Îl iubesc! El a adus înapoi viața veșnică, pentru ca fiecare fiu de Dumnezeu, care se ține strâns de Cuvânt în timpul epocilor și suportă ocară, să învie la prima înviere.

Dacă El nu ar fi venit, Noe nu ar fi putut învia. Dacă El nu ar fi venit, Ilie nu ar fi putut veni încă o dată. Dacă El nu ar fi venit, Noe nu ar putea învia niciodată. Dacă El nu ar fi venit - dar El era Mielul ales, care a venit pentru a lua ocară asupra Lui și să moară, pentru ca fiecare Cuvânt dumnezeiesc care a fost pronunțat vreodată prin proorocii Domnului, pentru care au luat poziție, să-și găsească împlinirea. Așa a trebuit să fie. Nimeni altul, decât însuși Dumnezeu a putut să facă acest lucru. El a venit și a preluat locul pentru fiecare fiu de Dumnezeu care a luat poziție pentru același Cuvânt și a luat ocară asupra sa - pentru a-i răscumpăra și a le dăruia viața veșnică.

Nu a fost nimeni care să fi putut răscumpăra pe toți fiii lui Dumnezeu care au suportat în decursul veacurilor ocară; dar prin credință ei au văzut venirea Mântuitorului. Iov L-a văzut. Iov stătea sub povara bolii, iar oamenii îi ziceau: „Tu ești un păcătos ascuns.” El însă le-a răspuns: „Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu și se va arăta la urmă pe pământ; iar după aceea voi vedea pe Dumnezeu în trupul meu, chiar dacă nu voi mai rămâne decât un pumn de țărână.” Soția lui îi spunea: „De ce nu blastămi pe Dumnezeu ca să mori? Tu arăți tare rău și bolnav.” Iov i-a răspuns: „Tu vorbești că o femeie fără minte.” Amin! El stătea în starea aceea și spunea: „Eu știu că El trăiește și se va ridica la sfârșitul zilelor.”

Dacă Isus nu ar fi venit, Iov nu ar fi putut fi răscumpărat, pentru că Domnul a fost Mielul de jertă încă înainte de întemeierea lumii. El își cunoștea locul Său. El îți cunoștea poziția Sa. Acesta este și motivul pentru care Marta l-a recunoscut poziția, în ziua întâlnirii cu El, când a spus: „Dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.” El a răspuns: „Fratele tău va învia.” „Da, Doamne”, a răspuns ea, „el va învia la învierea din morți. El a fost un om bun.” Isus i-a zis: „Eu sunt învierea. Crezi tu aceasta?” Ea a răspuns: „Da, Doamne, eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume.” El a întrebat: „Unde l-ați pus?” Vedeți? Ea a recunoscut poziția Lui. Femeia nu a spus aceste cuvinte numai așa ...

Din Maria El a scos șapte draci. Ea a cunoscut puterea lui Dumnezeu care a putut lua de la ea mândria, povara și toate celelalte, la fel și duhul acela egoist, închipuit pe care ea l-a avut, făcând din ea o creatură nouă. El a scos șapte draci din ea.

Când L-au recunoscut cine este El și L-au primit, atunci au știut ei ce poate să facă El pentru ei. La fel se întâmplă și astăzi. Primiți adevărul. Voi vedeți ce s-a întâmplat când ea a mărturisit acest adevăr. O, El a murit pentru toți acei care vor suferi din pricina Cuvântului! El a fost singurul care a putut muri pentru aceasta, pentru că El era Cuvântul. El era Cuvântul descoperit.

Toți ceilalți aveau o parte din Cuvânt, dar aici era plinătatea Dumnezeirii. El este și azi Același. Evrei 13:8: Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. ”

Ascultați. Acum eu trebuie să închei. El nu a scris nici un cuvânt, nu-i așa? El nu a scris nici un cuvânt. De ce? Pentru că El însuși era Cuvântul. El era ceea ce fusese deja scris ca Cuvânt. El era adevăritarea Cuvântului. Glorie! El nu trebuia să scrie nimic. El era Cuvântul, Cuvântul descoperit.

Voi ziceți: „Este adevărat, frate Branham?” Observați, Iehova a stat acolo, a suflat apa și valurile la o parte și a croit un drum pentru Israel. Iehova spunea: „Stați liniștiți!” Atunci când furtuna a aruncat valurile spre mal și Satana a dat totul peste cap, El a spus: „Taci, fără gură!” și vântul și valurile L-au ascultat. El era Iehova. Amin.

Iehova a lăsat câteva picături să cadă pe pământ și să se facă pâine cu care i-a hrănit pe oameni. El a luat cinci pâini și doi pești și a hrănit cu acestea cinci mii de oameni. El era Cuvântul. Amin. Amin. El este Cuvântul și va fi întotdeauna Cuvântul. Cât mă privește pe mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.

O, eu aș vrea să-L văd pe Acela care a murit pentru mine!

Da, purtați ocară Cuvântului. o ocară însoțește întotdeauna Cuvântul. Rămâneți tari pe Cuvânt și purtați ocară. să ne rugăm: Doamne, eu strig ca și atunci: O, Isuse, ce dorești Tu să fac? Ce pot să fac, Doamne? Eu văd aceste lucruri și recunosc ceasul în care trăim. Ce pot să fac, Doamne? Ce pot să fac? Eu mă rog pentru biserica aceasta mică, Doamne. Eu mă gândesc la acele păsări mici din vedenie, la lucrurile care au fost și la celelalte păsări care erau mai mari. Acei mesageri mici erau minunați, Doamne, dar eu cred că ceva este pe cale să se întâmple. Lasă să se îplinească, Doamne. Formează-ne și zidește-ne așa cum vrei Tu. Noi suntem lutul, Tu ești Olarul.

Doamne, în seara aceasta îți mulțumim pentru darul lui Dumnezeu. Pentru că Domnul ne-a dat darul -așa o credem în inimile noastre - deși oamenii au adăugat o idolatrie (mistificare) păgâna unei zile anumite, ținând o așa zisă „slujbă creștină” cu daruri. Noi nu venim cu Moș Crăciun, cu pom de crăciun și cu ceremonii. Noi venim în Numele Domnului Isus pentru a ne ruga Dumnezeului cerului care a devenit om, în trup ca și noi și a locuit printre noi ca să ne răscumpere. El a purtat ocară Numelui, ocară crucii și a permis ca o orânduire omenească să dea pe EMANUEL la moarte, pentru ca El să ne aducă viața veșnică. Cine suntem noi, Doamne? Cine suntem noi ca să evităm ocară? O, Doamne, fă din noi soldați viteji. Eu îți adresez aceste cuvinte Ție, Tată. Poate cuvintele mele au fost sacadate, pentru că eu sunt obosit. Dar, Tată, răsplătește

acestor oameni care au stat aici și au ascultat. Fie ca puterea care a înviat pe Domnul nostru și care ni l-a prezentat în zilele noastre ca Salvator, să facă viu pe orice duh care este aici, Doamne, pregătit pentru venirea apropiată a Domnului Isus.

Îngăduie aceasta, Tată. Vindecă pe cei bolnavi și suferinzi care sunt în mijlocul nostru. Leagă inimile zdrobite. Doamne, noi am trecut prin foarte multe. Inima mea are așa de multe cicatrici din aceste lupte grele. Doamne, eu sunt un luptător bătrân. Ajută-mă, Doamne, eu am nevoie de ajutorul Tău. Poate că totul a fost spre binele meu. Eu mă încred în Tine, Doamne. Ajută-mă, O, Dumnezeule, ajută această comunitate și binecuvintează-ne împreună. Binecuvintează pe copiii. Eu mă gândesc la mulți copii care azi sunt undeva și care nu vor primi nimic, iar eu mă rog ca Tu să fii cu ei și să-i ajuți. Dăruiește-le viața veșnică, Doamne. Acesta este darul pe care noi îl dorim. Este viața lui Isus Hristos. Acesta să domnească și să conducă în inima mea. Aceasta îmi doresc eu, Doamne. Binecuvintează-ne împreună. †

Noi lăsăm aici aceste cuvinte, oriunde vor cădea ele, Doamne, oriunde va fi deschisă o inimă, să aducă un timp mare de mântuire în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți Îl iubesc? Doamne, ce vrei să fac? Să nu imitați slujba divină din această seară! Știți ce înseamnă nașterea Domnului Crăciunul? Acesta este darul meu de Crăciun - acest Cuvânt. Doamne, dacă aș putea să mă predau de tot, dacă aș putea să mă dau pe mine la o parte din cale, pentru ca Cuvântul tău să se poată împlini - acesta este lucrul cel mai mare pe care-l cunosc .

Eu predau acest serviciu divin fratelui Neville. Dumnezeu să vă binecuvinteze!

AMIN!